

Цвіркуни розтягують порожнечу
З надпаленими краями.
В ній сперечаються два крамарі,
Присягаючись на жовтій дині,
Як на святому письмі.
В одязі з лободи
Ходять збирачі податків
(Скрізь митники і злодії).
Іде збирач податків,
Непідвладний тяжінню,
Жує смужку олії й посвистує
(Один його кашкет
Важить пуд щирого золота)
Навколо нього сізіфові міхи
Видмухують коріння навиворіт.
Іде збирач податків,
Відділений від листка плівкою,
Від якої вібрує усе живе.
А те, що відійшло,
Висить олив'яними печатками
На папських буллах
До народів, які вже не існують на мапах.